లేని ఒక వాటికన్ ఖర్చు

కార్డినల్స్‌కు, పవిత్ర పితామహులకు ఇచ్చే పారితోషికం గురించిన సమాచారాన్ని వాటికన్ ఇటీవల ప్రచురించింది.

ఆ అంకెలు అంత ఆశ్చర్యకరమైనవేమీ కావు. చాలామంది కార్డినల్స్, ముఖ్యంగా వాటికన్ లోపల సేవ చేస్తున్నవారు, నెలకు €3,000 నుంచి €5,000 వరకు పొందుతారని చెబుతారు.

ఆశ్చర్యం కలిగించేది పూర్తిగా వేరే విషయం.

పోప్ అధికారిక జీతం సున్నా.

ఆయన వ్యక్తిగత అవసరాలను, ఖర్చులను వాటికనే నేరుగా భరిస్తుంది.

మొదటి చూపులో, ఇది ఉదాత్తంగా, ప్రశంసనీయంగా కూడా అనిపించవచ్చు. ఇది ఆ పదవి ఆధ్యాత్మిక స్వభావానికి, సేవను వ్యక్తిగత సంపాదన నుంచి చాలాకాలంగా వేరుచేసి చూసిన చర్చి సంప్రదాయానికి అనుగుణంగా ఉన్నట్టు కనిపిస్తుంది.

అయినా దాని గురించి ఎంత ఆలోచిస్తే, ఒక సరళమైన మానవ ప్రశ్న అంతగా ముందుకొస్తుంది.

పోప్ ఒక వార్తాపత్రిక, ఒక ఐస్‌క్రీమ్, ఒక నీళ్ల సీసా కొనాలనుకుంటే, లేదా కేవలం ఒక కాఫీకి డబ్బు చెల్లించాలనుకుంటే, ఆయన పూర్తిగా తనంతట తానే అది చేయగలరా?

సమస్య డబ్బు మొత్తం కాదు.

సమస్య స్వయంప్రతిపత్తి.

ప్రతి వ్యక్తిగత ఖర్చునూ ఒక సంస్థ భరించే జీవితం, గోప్యత మాయమయ్యే, ఏకాంతం అరుదైపోయే, అతి చిన్న వ్యక్తిగత సంజ్ఞ కూడా ఒక పరిపాలనా వ్యవహారంగా మారే ప్రమాదం ఉన్న జీవితం కూడా.

అయినప్పటికీ, ఆయన పవిత్ర పితామహులు కావడానికి ముందు, ఒక మనిషి.

ఒక కుటుంబంలో పుట్టిన మనిషి.

స్నేహితులు, జ్ఞాపకాలు, బంధువులు, వ్యక్తిగత అనుబంధాలు ఉన్న మనిషి.

భూమిపై అత్యంత కఠినమైన బాధ్యతలలో ఒకదాన్ని మోస్తున్నప్పటికీ, తన సొంత వనరులలో కనీసం ఒక చిన్న భాగాన్నైనా తానే నిర్వహించుకునే గౌరవాన్ని నిలుపుకోవలసిన మనిషి.

ఈ ఏర్పాటు ఒక ఆధ్యాత్మిక సూత్రం కంటే మరో యుగపు వారసత్వంలాగే ఎక్కువగా అనిపిస్తుంది.

వేదాంతపరమైన అవశేషం కాదు.

నిర్వహణాపరమైనది.

ఆ ఆలోచన నన్ను ఒక సరళమైన ప్రత్యామ్నాయాన్ని ఊహించేలా చేసింది.

ఆర్థిక సంస్కరణ కాదు.

మానవ వాస్తవానికి అనుగుణంగా మలచిన ఒక కార్పొరేట్ ఆచారం.

కార్డినల్స్ నెలకు €3,000 నుంచి €5,000 వరకు పొందుతుంటే, పారితోషికాన్ని ఈ విధంగా ఎందుకు రూపొందించకూడదు:

— ఒక స్థిరమైన మూల భత్యం.

— కొలవదగిన లక్ష్యాలతో ముడిపడిన ఒక భాగం.

— గుణాత్మక తోడ్పాటులతో ముడిపడిన ఒక భాగం.

— ఇంకా పవిత్ర పితామహులకు ఒక ప్రతీకాత్మక గుర్తింపు, సంస్థ ఆదాయంలో ఒక చిన్న శాతానికి సమానమైనది.

పోప్‌ను ధనవంతులను చేయడానికి కాదు.

విశ్వాసాన్ని వ్యాపారంగా మార్చడానికి కాదు.

చర్చిని ఒక కార్పొరేషన్‌గా మార్చడానికి కాదు.

కేవలం బాధ్యతను గుర్తింపుతో అనుసంధానించడానికి.

ప్రతి సంస్థలోనూ, నాయకత్వం చివరికి తాను సేవ చేసే, సమన్వయం చేసే మనుషుల నుంచే తన బలాన్ని పొందుతుంది. సమాజం ఎంత బలంగా ఉంటే, సంస్థ

అంత బలంగా ఉంటుంది. సంస్థ ఎంత బలంగా ఉంటే, దాని నాయకత్వానికి అంత ఎక్కువ న్యాయబద్ధత ఉంటుంది.

వాటికన్ ఒక కార్పొరేషన్ కాదు.

కానీ భూమిపై అత్యంత ప్రముఖమైన మతపరమైన వ్యక్తిని, అపారమైన అధికారం చెలాయిస్తూనే ఏ విధమైన వ్యక్తిగత ఆర్థిక స్వయంప్రతిపత్తి లేని విరుద్ధమైన స్థితిలో ఉంచకూడదు కూడా.

ఇది వేదాంతపరమైన వాదన కాదు.

ఇది మానవీయమైనది.

రెండు వేల ఏళ్లుగా, చర్చి సహవాసాన్ని, సంఘీభావాన్ని, బలం ఒంటరితనం నుంచి కాకుండా ఐక్యత నుంచి వస్తుందనే భావనను బోధిస్తూ వచ్చింది.

బహుశా ఆ సూత్రం అత్యున్నత స్థానానికి కూడా వర్తించాలి.

ఎందుకంటే వ్యక్తులు, తమంతట తాము, అరుదుగానే బలంగా ఉంటారు.

బలాన్ని సృష్టించేది ఎప్పుడూ ఐక్యతే.

ఆ పాఠం విశ్వాసులకు నిజమైతే, దాన్ని బోధించడంలోనే జీవితాన్ని గడిపిన మనిషికి కూడా అది నిజం కావాలి.

యేసు క్రీస్తుకు స్తోత్రం.

పునశ్చ – నాకు ఒక సందేహం వచ్చింది: పవిత్ర పితామహులు పూర్తిగా సంస్థ మీదే ఆధారపడి ఉంటే, ఎవరూ ఆయనకు ఒక్క డాలరు కూడా అప్పు ఇవ్వకపోతే, ఆయన నన్ను కలవడానికి ఎలా రాగలరు?

Ferdinando